

Bestemmelsen i stk. 6 overflødiggor det hidtidige krav i § folkeregistreringslovens § 3, stk. 3, om indhentning af en forudgående udtalelse fra Registertilsynet.

Til § 39

Med hjemmel i forskrifter for CPR-registret er der i dag adgang for erhvervsvirksomheder til via elektronisk selvbetjening at rette enkeltforespørgsler til CPR efter folkeregistreringslovens § 3, stk. 1. Med den foreslåede bestemmelse udvides kredsen, der vil kunne få en sådan adgang, til den samme kreds af private, som er omfattet af § 38.

Anvendelsen af det elektroniske system giver fuld sikkerhed for, at identifikationskravet i lovforslagets § 42, stk. 6, i alle tilfælde opfyldes, og at der ligeledes kun udleveres oplysninger i overensstemmelse med § 42, stk. 2. Dette betyder, at eventuelle menneskelige fejl ved behandlingen er fuldstændigt elimineret.

Anvendelsen af dette system vil med denne bestemmelse ikke omfatte oplysning om navn og adresse, som er beskyttet efter lovforslaget § 28. En privat spørger vil i sådanne tilfælde alene få besked om beskyttelsen og må således ved henvendelse til en kommune godtgøre en retlig interesse for i givet fald at få oplyst disse, jf. lovforslagets § 42, stk. 5, og § 43, stk. 1.

Til § 40

Efter stk. 1 sker privates adgang til CPR's oplysninger via Indenrigsministeriet på nærmere fastsatte vilkår.

Om betalingen til Indenrigsministeriet henvises til de almindelige bemærkninger afsnit D. Administrati-ve og økonomiske konsekvenser.

Formålet med videregivelsesforbeholdet i stk. 2 er at sikre, at de almindelige personoplysninger, som registreres i CPR, hentes direkte i CPR af de private, således at de meddelte oplysninger er helt aktuelle og korrekte.

Hvor en videregivelse udtrykkelig følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov eller er aftalt med Indenrigsministeriet har Indenrigsministeriet haft forudgående lejlighed til at udtale sig, herunder at vurdere samordnings- og koordineringssyn, jf. lovforslagets § 2, stk. 3.

Overladelse af data til behandling på et servicebureau eller lign. betragtes ikke som videregivelse, såfremt databehandlerens behandling er i overensstemmelse med lovforslaget om behandling af personoplysninger.

Bestemmelsen i stk. 3 indebærer, at der ikke er adgang til videregivelse af beskyttede navne- og adresseoplysninger fra kreditoplysningsbureauer, som disse har modtaget fra CPR.

Til kapitel 11. Indenrigsministeriets forsendelse for udenlandske myndigheder

Til § 41

Bestemmelsen svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 27, stk. 3, idet den dog ikke længere er begrænset til EU/EØS-lande. Vilkårene vil bl.a. indeholde bestemmelser til sikring af anonymiteten for personerne i personkredsen.

Om betalingen til Indenrigsministeriet henvises til de almindelige bemærkninger afsnit D. Administrati-ve og økonomiske konsekvenser.

Til kapitel 12. Kommunernes videregivelse af enkeltoplysninger m.v. til private

Dette kapitel regulerer videregivelse af enkeltoplysninger m.v. til private, bortset fra videregivelsen til brug i statistisk eller videnskabeligt øjemed efter kapitel 9 og Indenrigsministeriets videregivelse m.v. til private efter kapitel 10. Kapitlet regulerer således udtømmende kommunernes videregivelse m.v. i forbindelse med privates personlige, telefoniske og skriftlige henvendelse om enkeltoplysninger, herunder i tilfælde, hvor der skal fremlægges dokumentation af f.eks. kreditorkrav, retlig interesse, adkomst til ejendom m.v. Herudover er der i § 47 fastsat regler for kommunernes medvirken ved trykning af lokalvejvisere. Om sondringen mellem offentlige myndigheder og private henvises til de indledende bemærkninger til kapitel 8.

Der er i lovforslaget ingen hjemmel for kommunerne til at foretage kuvertering for private. Kommunerne vil, således som det også er tilfældet idag, kun kunne foretage kuvertering for private, hvis der andetsteds i lovgivningen er hjemmel herfor. En sådan hjemmel findes i § 41 a i friskoleloven, lb. nr. 62 af 23. januar 1997, for udsendelse af materiale for en friskole til en afgrænset personkreds i skolekommunen.

Til § 42

Bestemmelsen i stk. 1 regulerer privates enkeltforespørgsler til kommunerne om konkrete personer. Bestemmelsen opretholder stort set uændret den gældende retstilstand på området, som følger af § 3, stk. 1 og 4, i folkeregistreringsloven og § 24, stk. 1-4, i folkeregistreringsbekendtgørelsen.